

[Gert Petersen]

af betalingsbalanceunderskuddet over bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Så vil jeg gerne have lov til at sige til statsministeren, at også på det punkt har socialdemokratiet bevæget sig, men det er tilbage, over mod venstres positioner, for det er nøjagtig den samme holdning, som vi kendte fra hr. Hartlings dage som statsminister og helt tilbage fra hr. Erik Eriksens dage, da han var statsminister i begyndelsen af 1950'erne.

Hvordan det end går, forfalder der altså nogle regninger i denne tid. Det er regeringen og det flertal, som denne mindretalsregering kan få stablet på benene ved hjælp af sine gamle borgerlige forligspartnere, der skriver regningen, men i sidste ende er det befolkningen, som vil skrive deres regning, og jeg tror, at de erfaringer, man vil indhøste i den kommende tid under denne regering, vil bevirke, at det bliver en ganske dyr regning for socialdemokratiet. Måske slipper venstre bedre fra det – det skal jeg ikke udelukke – for det er i vid udstrækning deres politik, der bliver gennemført.

På den baggrund må vi naturligvis stemme imod det af hr. Kjeld Olesen fremsatte dagsordensforslag. Det hænger sammen med alt, hvad jeg har sagt: vi har ikke tillid til en regering af denne sammensætning og med dette program.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne starte med at sige, at heller ikke vi kan stemme for det af hr. Kjeld Olesen fremsatte dagsordensforslag, og jeg må sige, at jeg i modsætning til hr. Poul Schlüter gerne havde set, det var blevet forkastet, så regeringen var gået af, selv om det havde været en kort levetid, for det er en af de målsætninger, vi har, at give den en meget kort levetid, således at man kan løse nogle af arbejderklassens problemer. Selv om det er sådan, at hvis dette dagsordensforslag skulle blive vedtaget, falder de andre væk, vil jeg alligevel sige, at vi ikke kunne stemme for det af hr. Glistrup fremsatte dagsordensforslag; vi kunne have stemt for det af hr. Alfred Hansen fremsatte, for problemerne med hensyn til dyrtidsportionerne er afgørende for arbejderklassen, og der er foregået meget bag kulisserne omkring dette, som godt kunne tåle at blive klargjort.

Hvad angår det af hr. Langsted fremsatte dagsordensforslag om Storebæltsbyggeriet – hr. Ib Nørlund har været inde på det tidligere – vil jeg understrege, at det er jo rigtigt, at hvis man ikke vedtog et dagsordensforslag her, er det et spørgsmål, om ikke det foregår noget, som ikke er i overensstemmelse med det parlamentariske system, og at det er nødvendigt for regeringen at få en afklaring på, hvorfor man har opgivet dette arbejde. Storebæltsbroen var jo et af flagskibene i socialdemokratiets beskæftigelsesprogram, og nu opgiver man det altså blot for et samarbejde, og dermed er man med til at skabe yderligere vanskeligheder.

Jeg vil bare erindre om den lille sag, vi havde her i foråret, hvor stålvalueværket i Frederiksværk kom og forlangte 108 mill. kr. for at køre videre. En af betingelserne for at kunne køre videre var netop, at man regnede med, at valueværket skulle levere stål til Storebæltsbroen. Man fik de 108 mill. kr.; vi var ikke tilhængere af det, for aktionærkredsen bag valueværket havde haft et samlet overskud i 1977 på 1,6 mia kr., så det havde været helt rimeligt at sige, de selv skulle betale pengene, men de fik dem altså af samfundet. Nu har de i hvert fald en moralsk forklaring på, at de på trods af pengene ikke længere er forpligtet til at køre videre. Derfor er det altså ikke bare lige at sige: vi gennemfører ikke det, der én gang er lovet.

Vi kunne i øvrigt stemme for de 3 andre dagsordensforslag, ja, det ene har vi været med til at stille, så det ville være naturligt.

Ellers må jeg sige, at de to regeringsledere, som havde ordet, ikke svarede meget på de spørgsmål, der var stillet her i debatten, eller på de spørgsmål, som journalisterne ikke fik svar på den anden dag på pressemødet. Vi fik at vide, at vi ikke havde fået oplyst alt det, regeringspartierne var enige om. Der var altså meget andet i godteposen. Så må man bare håbe, at det ikke er poser, som partiet venstre har, hvor det skal gøre ondt, men at det er godteposer, som i hvert fald lever en lille smule op til det, som man har sagt fra socialdemokratiets side der er af godt.

Men der er altså stillet en række spørgsmål, og hvis ikke vi kan få svar, må det vel være, fordi der også i dette at være tavs kan ligge et svar. Jeg spurgte om, hvorvidt man forberedte indgreb i dyrtidsreguleringen og dermed yderligere i den kommende overens-